

forekommer mig at være en Udvej, der er antagelig, og det er derfor et Forslag, som jeg mener, har en ikke ringe Betydning med Hensyn til at bortfjerne visse Uregelmæssigheder, der ellers kunde indtræde efter Lovforslaget.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre opmærksom paa Vædringsforslaget Nr. 45. Det er nemlig bleven sagt, og vistnok med ikke ringe Grund, at der er adskillige Kommuner — vi tale kun om Landkommuner — i hvilke der ikke findes ret mange Bygninger, som der kunde være Tale om at paalægge Bygningsstyld. For dem vilde det være en ret betydelig Ulempe, om de skulde være pligtige til at lade Bygningsstylden paaligne. Udvalgsflertallet har derfor stillet følgende Vædringsforslag:

„Naar Forholdene i en Kommune ere af en saadan Bestaafenhed, at Indførelse af Bygningsstyld ikke vil medføre nogen væsentlig Vædring i Hartornsbestaafningen, kan Indenrigsministeren efter Indstilling af Sogneraad og Amtsraad for 3 Aar ad Gangen bestemme, at Vigning paa Bygningsstyld ikke finder Sted i Kommunen.“

Hvis man altsaa har noget mod Lovforslaget af den Grund, at mange Kommuner ikke vilde vinde noget ved Forslaget, ikke vilde have nogen Fordel ved at indlade sig paa en Vigning, medens de ganske sikkert vilde have ikke ringe Ulejlighed deraf, staar det nu efter dette Forslag saadanne Kommuner frit for at indgive et Andragende til Indenrigsministeriet om at lade være at paaligne denne Bygningsstyld, og de vilde da kunne faa fritagelse derfor, dersom Ministeren finder det rimeligt. Det kan naturligvis hændes, at der er saadanne Kommuner, og jeg vil antage, at der paa sine Steder i Landet, er nogle, der vilde benytte denne Bestemmelse. Men jeg vil dog fremhæve de Kommuner, der i særlig Grad trænge til Loven, og som derfor vilde være glade ved den, naturligvis ikke de Ejere, paa hvem Bygningsstylden bliver lignet, men Kommunerne i deres Helhed. Det gælder adskillige Kommuner her i Nærheden af Kjøbenhavn. Naar man allerede er kommen dertil, som man i 60'erne er kommen til for Frederiksbergs Bedkommende, hvor der blev paalagt en Bygningsstyld under Navn af Grundtakst, og naar noget lignende er stet i andre Handelspladser, er det kun det næste Skridt, at man faar noget lignende for de andre Kommuner i Nærheden af Kjøbenhavn, hvor der er mange Ejendomme, hvis blotte Tilstedeværelse medfører store Udgifter for Kommunen til Vejvæsen, Kloafanlæg, Belysning osv., og det er rimeligt og billigt, at der paalægges dem en Afgift. Jeg tror, at det

vil forløse de Kommuner her i Kjøbenhavns Omegn, hvem dette særlig gælder, hvis de ikke faa deres Difter opfyldte om at beskaffe Personer, der kun have 2 Aaaneders Ophold i dem, noget, at de faa denne Bygningsstyld, idet de derved vilde kunne faa en varig Indtægt, som man ikke kan løse fra. Jeg kan heller ikke skønne rettere, end at Lovforslaget netop ved Optagelse af disse Bestemmelser om Bygningsstyld maa faa større Udsigt til i en nær Fremtid at kunne trænge igennem.

Jeg skal endnu tillade mig nogle Bemærkninger angaaende Vædringsforslaget Nr. 46, som er stillet af hele Udvalget. Det første Stykke deraf har kun en ren formel Betydning, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved det, men det andet Stykke har en Realitet i sig. Det gaar ud paa, at „Indenrigsministeren kan for et Tidrum af højst 3 Aar fastsætte, at de i §§ 18—20 indeholdte Bestemmelser“ — altsaa om den mellemkommunale Bestaatning og Fordelingen af Staten — „ikke træde i Kraft, for saa vidt angaar Forholdet mellem Kjøbenhavns og Frederiksbergs Kommuner“. Forholdet mellem disse to Kommuner er af den Bestaafenhed, at Forslaget vil virke til Stade for Frederiksberg Kommune. Det forholder sig nemlig saaledes, at Frederiksberg Kommune, uagtet den hører til Handelspladserne, i Virkeligheden ikke har noget Næringsliv af nogen Betydning, men derimod har en stor Mængde Beboere, der drive deres Nærings andre Steder, særlig i Kjøbenhavn. Den mellemkommunale Bestaatning vil have til Folge, at Frederiksberg Kommune for en stor Del Beboeres Bedkommende vil lide Tab til Fordel for Kjøbenhavn, medens det omvendte ikke vil være Tilfældet. Hvor meget det vil beløbe sig til, er vanskeligt at sige, det vil komme an paa, hvorledes §§ 12—20 affattes. Derom kan der ikke siges noget sikkert, men vist er det, at medens man ellers gør Regning paa i samtlige Kommuner i Landet ved Hjælp af denne Lov at faa forøgede Indtægter — naturligvis ikke ved den mellemkommunale Fordeling, men ved Indførelse af et nyt Skatteobjekt — maa Frederiksberg tabe og tabe ret betydeligt, næsten altsammen til Fordel for Kjøbenhavn. Det vilde have været ret ønskeligt at bringe det dertil, at man slet ikke gjorde Loven anvendelig mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, men jeg har ikke kunnet vinde tilstrækkelig Støtte dertil og maa derfor være ganske glad over at have bundet Udvalgets Tilslutning til det nu foreliggende Vædringsforslag. Det vil i alle Tilfælde styde Tiden noget ud, og naar det er op-